ततोऽपनीतप्राग्वेशः प्रवृत्तो धवलांशुकैः ।
स जगामान्तिकं तेषां दातुं नृपतिशासनं ॥२२९॥
तं प्रयान्तं समुद्यद्भिः शकुनैः सूचितोदयं ।
पान्थाः केऽप्यन्वयुर्द्रष्टुं निमित्तानां फलोद्गमे ॥२३०॥
श्रुत्वाथ विक्रमादित्यदूतः प्राप्त इति द्रुतं ।
द्वास्थाः काश्मीरमन्त्रिभ्यस्तमासन्नं न्यवेदयन् ॥२३१॥
आगच्छत प्रविशतेत्युच्यमानोऽथ सर्वतः ।
य तान् समस्तसामन्तानाससादानिवारितः ॥२३२॥
यथा प्रधानं सचिवैर्विहितोचितसत्क्रियः ।
ततः परार्द्धमध्यास्त तन्निदर्शितमासनं ॥२३३॥
कृतार्हणैरथामात्यैराज्ञां पृष्टो महीभुजः ।
शनैस्तच्छासनं तेभ्यो लज्जमान इवार्पिपत् ॥२३४॥
तेऽभिवन्द्य प्रभोर्लेखमुपांशुमिलितास्ततः ।
उन्मुच्य वाचयित्वैतमवोचन् विनयान्विताः ॥२३५॥
मातृगुप्त इति श्लाघ्यं भवतामेव नाम किं ।
एवमेवैतदित्यूचे सोऽपि तान् विहितस्मितः ॥२३६॥
कः कोऽत्र सन्निधातृणामित्यश्रूयत वाक् ततः ।
राज्याभिषेकसंभारो दृश्यते स च संभृतः ॥२३७॥
ततः कलकलोत्तालभूरिलोकसमाकुलः